

Sant Sebastià

Prats de Lluçanès

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector nord-oest del terme municipal
Emplaçament A 800 metres de la carretera BV-4401, punt quilomètric 21.

Coordenades:

Latitud: 42.0089
Longitud: 2.01795
UTM Est (X): 418680
UTM Nord (Y): 4651231

Classificació

Número de fitxa 08171-7
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Neoclàssic
Segle XVIII-XIX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Presenta l'arrebossat de la façana principal parcialment escrostonat.
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal. Tipus de protecció: Integral
Data aprovació: dt., 12/06/2018 - 12:00
Número inventari Sí, IPA. 23345
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Vic. c/ Santa Maria, 1. 08500. Vic
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs

Descripció

L'ermita de Sant Sebastià es troba situada sobre un turó, dominant la població de Prats de Lluçanès. Es tracta d'una robusta església d'una sola nau amb creuer i absis carrat i amb una orientació NE-SO. Al centre s'alça una torre poligonal de 8 costats on s'hi obren dues petites finestres als costats nord i sud. La teulada és de doble vessant amb aigües a les façanes laterals i els murs de càrrega són de maçoneria de pedra de mitjanes dimensions, tot i que presenta grans carreus ben treballats delimitant les cantonades. A la part esquerra s'alça un campanar de torre coronat amb coberta de quatre vents i amb quatre esvelts ulls d'arc de mig punt, un per costat, sense que conservin les campanes a l'interior. La façana principal parcialment arrebossada i orientada al nord-est, presenta una portalada d'arc de mig punt emmarcada amb curtes dovelles i amb pilastres de pedra adossades als costats, flanquejats per dos motius esculpats, que sostenen la motllura que ressegueix l'arc. A la clau de l'arc hi ha la data inscrita de 1801 dins una decoració de segell ornamental. Flanquegen el portal dues finestres: una de grans dimensions emmarcada amb pedra bisellada i una de petites dimensions, a l'esquerra, a mode d'espitllera d'arc de mig punt emmarcada amb monòlits de pedra. A sobre del portal hi ha una fornícula, on s'hi ubica una moderna imatge de Sant Sebastià. La decoració de la fornícula reproduïx la decoració del portal. A la part superior i, seguint l'eix vertical, hi ha un rosetó emmarcat amb pedra motllurada i una imposta que separa el timpà, coronat per una pilastra apuntada i amb bola de pedra i una creu. En el timpà s'hi obre una petita finestra emmarcada amb pedra. A cada vèrtex de la teulada d'aquesta façana s'hi erigeix una curta pilastra apuntada coronada per una bola de pedra. Aquests elements també es repeteixen al capdamunt de la rampa d'accés a l'església, iniciant el mur de pedra que envolta l'església i que li dona un caràcter de fortificació. A la façana sud-est hi ha tres obertures disposades irregularment, totes elles emmarcades amb pedra. A la zona de l'absis, la façana sud-oest, només s'hi obre una finestra emmarcada amb monòlits de pedra a la part superior, així com també només una obertura a la façana nord-est emmarcada amb brancals i llinda de pedra treballada.

Observacions:

Davant la petita esplanada de l'ermita de Sant Sebastià hi acaben les curses dels Elois que es fan en el marc de la Festa de Sant Joan i els Elois.

Història

La primitiva capella, que era una edificació de la primera meitat del segle XVII, al costat del mas que rep el mateix nom i que fou la casa dels ermitans, s'hauria originat arran d'alguna de les pestes que afectaren Prats a principis d'aquell segle. La capella en aquesta època era coneguda com Sant Sebastià del Puig. L'any 1777 el rector Antoni Vinyes construeix el nou temple, que havia quedat destruït per les guerres de començaments de segle XVIII. Les obres finalitzaren a principis del segle XIX i mossèn Mirambell hi va dir la primera missa el dia 27 d'octubre de 1804. En la construcció hi havia participat tot el poble (hi anaven a treballar el diumenge sortint de missa) i s'hi havia celebrat rifes i obres de teatre per recaptar diners. També s'hi recolliren almoines entre la gent del poble i de pagès. El 1821 consta que fou un emplaçament de quarantena per la gent que volien entrar a Prats, com a mesura de precaució degut a la epidèmia de pesta groga que hi havia. El 1866 es va posar una campana nova i l'any següent es va reparar el campanar. El 1875 l'església es va fortificar en motiu de la tercera Guerra Carlina i l'any 1885 es posaren els retaules fets pel fuster Serra i hi portaren, en processó, les imatges de la verge del Remei i de Sant Pere màrtir. Cada estiu, començant a finals de juliol o primers d'agost, durant nou diumenges seguits, s'hi fa una concorreguda

novena i, d'una forma fixa, s'hi celebra l'eucaristia un parell de vegades l'any.

Bibliografia

AADD, Gran Geografia Comarcal de Catalunya. Osona i Ripollès. Enciclopèdia Catalana, S.A, 1993.
BORRALLERAS, I., Recull de dades històriques de Prats i el Lluçanès, Ajuntament de Prats de Lluçanès, 1993. Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Prats de Lluçanès, Àrea de Coneixement i Recerca, Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya, revisat l'agost de 2006. GORCHS, A., Prats de Lluçanès, 905-2005. Cronologia de 1.100 anys d'història, Ajuntament de Prats de Lluçanès, 2006. MASRAMON, R., Prats de Lluçanès. Mil anys d'història, Ed. Ramon Masramon i Noguera, 1979.

